

v+

Trupejevo poldne

3.01

*****

Področje:	Karavanke
Območje:	po strmih cestah, poteh in stezah na visoke grebene nad gornjesavsko dolino
Izhodišče:	vas Belca (691 m n.v.)
Karte:	Julijske Alpe, vzhodni del 1:50 000; Atlas Slovenije 54,28,27,53
Dolžina (km):	35
Višinska razlika (m):	1185
Čas vožnje:	5:30
Nošenje kolesa:	3 min okoli Tišlerice
Zahtevnost vzpona:	do konca ceste pod Tišlerico V 4 z dolgimi odseki V 5, naprej vecinoma V 5 in V 6
Zahtevnost spusta:	S 5 z odseki S 6
Zahtevnost skupaj:	v+
Značilnosti:	dolga, težka in orientacijsko zahtevna tura, ki v drugem delu poteka po nemarkiranih, samotnih poteh z lepimi razgledi; primerna samo za kolesarje s planinskimi izkušnjami.
Najnižja točka:	682 m n.v.
Najvišja točka:	1713 m n.v.
Višinski diagram:	

Trupejevo poldne

OPIS

Na Grajščico

▲ Iz vasi Belca (691 m n. v. ↑ **[1]**) se peljemo po asfaltni cesti v smeri proti Kranjski Gori. Po 700 metrih zavijemo na odcepu (695 m n. v. → **[2]**) desno na makadamsko cesto, ki gre v klanec. Nadaljujemo srednje strm vzpon do prvega desnega ovinka, potem pa se dlje časa vzpenjamo poševno po pobočju, vse do t.i. "šteng". Tu se cesta izravna in odpre se lep razgled.

▼ Naprej se peljemo po prepadni cesti, ki gre nekaj časa po ravnem, potem pa se položno spusti na področje Rigelj in do izteka Kurjega grabna.

▲Tu se zapeljemo v zahtevnejše klanec (do V 5). Med njimi je najtežji tisti, ki je takoj nad sotočjem Belce in Belega potoka. Ta je tudi najbolj razrit in drsljiv, kar je nasploh značilnost tega odseka. Nato prikolesarimo na kratko izravnavo, potem pa moramo takoj v še en dolg in strm klanec (V 5), ki nas pripelje do križišča (1240 m n. v. ← [3]) na koncu osrednje doline Belce. Tu zavijemo levo (Desna smer gre na Annahutte.). Po dobri gozdni cesti, ki pelje v zelo enakomernih serpentinah po zmerno strmih klancih, prikolesarimo do konca ceste na prevalu (1641 m n. v. ↑ [4]) pod vrhom Tišlerica. Od tod nadaljujemo po nemarkirani, mestoma izginjajoči stezi, ki pelje ves čas na približno isti nadmorski višini po zahodnem pobočju Tišlerice in se spusti na sedlo (1650 m n.v. ↑ [5]) med Grajščico in Tišlerico. Pozor! To je orientacijsko zahteven odsek, po katerem vožnja ni možna (30 min hoje). S sedla nadaljujemo v nasprotni breg hriba Grajščice. Vzpenjamo se po dobro vidni, zelo zahtevni (V 6) in deloma prevozni gladki stezi (Mestoma moramo sestopiti.), ki nas pripelje na naslednje sedlo (1740 m n. v.). To leži med med vrhovoma Grajščica in Kresišče.

Spust z Grajščice v dolino

▼Če se ne odločimo za nadaljevanje na Trupejevo poldne, se z omenjenega sedla (1740 m n. v. ← [6]) pričnemo spuščati. Peljemo se po poti, ki gre rahlo v levo in navzdol (S 4) do napajališča (1640 m n. v. ↑ [7]) na planini, ki jo vidimo malo nižje. Od tod nadaljujemo po levem bregu zgornjega dela struge potoka Hladnik. Vozimo se po dobro shojeni, nemarkirani poti, ki pelje v gozd. Kmalu moramo zaradi prevelike strmine, skal in kamenja, sestopiti. Spust nadaljujemo peš (10 min, 100 višinskih metrov navzdol). Na koncu strmega gozda pridemo na položno travnato jaso (1500 mn.v. ↑ [8]) ob potoku Hladnik. Od tod nadaljujemo vožnjo v lepem spustu (S 4) po široki, gladki in razgibani poti (Pozor! Mestoma prepadno!), ki pripelje do lovske koč (1300 m n. v. ↑ [9]). Zadnji klanec nad koč je S 5. Naprej gremo po gozdni cesti (S 2 - S 3), ki pripelje na Srednji Vrh (960 m n. v. ↑ [10]). Na tem odseku moramo biti pozorni na spolzke lesene mostičke, ki držijo čez potoke v grapah! S Srednjega Vrha nadaljujemo po asfaltni cesti v Gozd Martuljek. Ta spust je lahko hiter, a hkrati nevaren (Slaba preglednost, precej vozil, skalne stene in strma pobočja pod cesto.), zato priporočam previdnost. Iz Gozda Martuljka (750 m n. v. ← [11]) se po cesti, ki pelje na Jesenice, vrnemo na izhodišče - v vas Belca.

Vzpon na Trupejevo poldne

▲Do sedla (1740 m n. v. → [6]) med Grajščico in Kresiščem se vzpnemo kot pri prvi varianti.

▼Od tod, namesto, da bi se spustili levo in navzdol na planino do napajališča, nadaljujemo desno po poti, ki v položnem spustu preči JZ pobočja Kresišča. Na njej moramo mestoma zaradi kamenja in manjših skal včasih sestopiti. Pripeljemo se v položno travnato dolino (1670 m n. v. ↑ [7] a) pod Murnovcem.

▲Tu pričnemo sprva zložni, potem pa vse bolj strmi vzpon (V 5 - V 6) po travnatih pobočjih. Peljemo se do konca doline, kjer poiščemo pot, ki gre bolj po sredini in se nadaljuje med ruševjem in skalami. Kmalu postane prestrmo (V 6), zato moramo sestopiti in vzpon nadaljevati peš. Po kratkem, a strmem in tudi za pešačenje drsljivem klancu pridemo na sedlo (1780 m n. v. ↑ [8] a) na severni strani Murnovca.

▼Od tod nadaljujemo kratek spust v travnato depresijo.

▲Takoj nato moramo spet navzgor na naslednje sedelce. Sledi dolgo prečenje po ozki stezi, ki pelje po strmih pobočjih (V 5 z mesti V 6), vse do sedla (1875 m n. v. ↓ [9] a) pod Trupejevim poldnevom. Ta odsek je približno 2/3 prevozen, 1/3 pa moramo peš.

▼Spust nazaj do doline pod Murnovcem poteka po smeri vzpona in je skoraj v celoti prevozen (S 4 z mesti S 5. Bližnjica, ki se s sedla spušča v dolino potoka Žlebica in do lovske koč, ni prevozna!). Iz doline nadaljujemo rahlo v desno do opisanega napajališča (1240 m n. v. ↑ [7]). Naprej se spuščamo kot pri prvi varianti. Vzpon na sedlo pri Annahutte

▲Do križišča (1240 m n. v. → [3]) na koncu doline Belce se peljemo kot pri prvi varianti. Tu zavijemo desno in se po nekaj strmih klancih (V 4 - V 5) vzpnemo na planino Na Planji. Gremo mimo odcepa (1300 m n. v. → [4] b) slabe ceste, ki drži naravnost in pelje na Sedlič. Po zmerno strmih serpentinah (V 3 - V 4) nadaljujemo do konca gozdne ceste, ki so jo nedavno podaljšali vse do sedla (1587 m n. v. ↓ [4] b) in bivaka Annahutte pod bližnjo Kepo. Cesta na karti Julijske Alpe, vzhodni del, izdaja 1994, še ni v celoti vrisana!

▼Spust po cesti v dolino poteka po smeri vzpona (S 2 - S 3).

KOMENTAR

Prvi dve varianti opisane ture sta med bolj zahtevnimi v vodniku. Priporočam ju samo tistim kolesarjem, ki so dobro fizično pripravljene, ljubijo raznovrstnost (izmenične vzpone, spuste, občasno sestopanje, potiskanje in nošenje kolesa ipd.) in obvladajo osnovne veščine in pravila hoje po gorah.

Odsvetujem ju tistim, ki so živčni že, če morajo za hip razjahati sedež, kaj šele, da bi svojega konjička nekoliko rinili ali, bogne daj, celo nosili. Prvi dve turi potekata v drugi polovici nad gozdno mejo po samotnih in nemarkiranih poteh, ki so namenjene predvsem planincem. To si zapomnimo in upoštevajmo. Ker na planinskih poteh ponavadi ni veliko prostora, se še pred srečanji s pešci, ki imajo vedno prednost, ustavimo, sestopimo in umaknjeni ob stezi počakajmo, da gredo mimo. Prijazen planinski pozdrav bo zagotovo otopil morebitno presenečenje in nejevoljo. Spoštujmo in varujmo tudi naravo. Ne vozimo zunaj utrjenih poti, ne divjajmo in izvajajmo akrobacij. Doma pred odhodom pri-vijmo vijake, namažimo dele in pravilno naravnajmo zavorne čeljusti, da ne bomo povzročali nepotrebnega hrupa. Tišina je namreč ena najlepših značilnosti neokrnjene divjine.

Lepote narave lahko vidi kdorkoli, dojame in globoko vtisne v dušo pa le tisti, ki se jo je naučil spoštovati, varovati in ljubiti. Za kolesarje brez gorniške duše na takih turah ni prostora!

MTBture.com: [Trupejevo Poldne](#)

KOLESARSKI SERVIS

INTERSPORT Tomaž Bernik s.p. Borovška 88 a, 4280 Kranjska Gora, t: +386 4 588 14 70, f: +386 4 588 47 81, e: info@intersport-bernik.com

